

Τὴν δὲ 29)11 Μαΐου, ἀφ' οὗ ἐξέθηκα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅσα περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς εἶχον συνδιαλεχθῇ μετὰ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ ἐπεσκέφθην τὸν Πρόσβυν τῆς Περσίας καὶ ἄλλους ὁμογενεῖς καὶ ξένους, προσέτι δὲ καὶ τινὰς τῶν καλλιτεχνικῶν συλλογῶν, τὸ ἑσπέρας προσεκάλεσα εἰς τὸ θέατρον τὴν ὁμογενῇ κυρίαν Ἑρβέττ, ἣν λίαν ἐθαύμαζον, διότι εἰς τοὺς δύο υἱούς της, τοὺς ἐκ τοῦ πρώτου της γάμου μετὰ τοῦ Ὑπασπιστοῦ τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως κ. Φούγκ, ἔδιδεν ἐπιμελέστατα Ἑλληνικὴν ἀγωγὴν, εἰς ὃ συνήνει καὶ συνέπραττε καὶ ὁ ἀξιόλογος σύζυγός της.

Τέλος δὲ τῇ 1)13 Μαΐου, ἀποχαιρετίσας τὸν Ὑπουργὸν Haymerley, διαλεχθεὶς καὶ πάλιν διὰ μακρῶν μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ ἔτι ἐκκρεμοῦς Ἑλληνικοῦ ζητήματος, καὶ τηλεγραφήσας καὶ γράψας, ὅσα μοὶ εἶπεν, εἰς Ἀθήνας, τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησα, κατὰ τὰς 8, μετὰ τοῦ Γεωργαντοπούλου, καὶ ἀφίχθημεν τὴν ἐπιούσαν εἰς τὰς 11 ³/₄ εἰς Βερολῖνον.

Ἐν Βερολίνῳ.

Ἐπισκεφθεὶς δ' ἀμέσως τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, εἶπον καὶ αὐτῷ ὅσα καὶ τῷ Haymerley περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, καὶ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ὅσα σχεδὸν καὶ παρ' ἐκείνου, ἦτοι ὅτι ἐδόθησαν ὁδηγίαι τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείᾳ, ὅπως ἐπιταχύνη τὴν λύσιν καὶ ἐξαναγκάσῃ τῶν Τούρκων τὴν παραδοχὴν.

Μετά τινὰς ἡμέρας ἐξέδραμον οἰκογενειακῶς καὶ μετὰ πολυαρίθμου (19) φιλικῆς συναναστροφῆς εἰς τὸ βορείως τοῦ Βερολίνου κείμενον χωρίον Τέγελ, ὅπου, μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐπεσκέφθην τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ διασῆμου φυσιοδίφου Οὐμβόλδου ἱστάμενον ὠραῖον μνημεῖον.

Ἡ δ' ἐπαύριον ἦν ἡμέρα βαθείας θλίψεως δι' ἐμέ, διότι μοὶ ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τῆς τετραετοῦς θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ μου Ἀλέξη, τῆς ἀγγελομόρφου Αἰμυλίας.

Κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν παρὰ τινι τῶν πλουσίων καὶ εὐμαθῶν κυριῶν τοῦ Βερολίνου, τῇ κυρίᾳ Pearl, ἐγνωρίσθην μετὰ τοῦ συγγραφέως κ. Meissner, ὅστις καὶ μοὶ ἔπεμψε τὰ ἔργα του.

Ἐσπέραν δέ τινα προσεκλήθην εἰς παμπληθῆ φιλολογικὴν ἔσπερίδα, διδομένην ὑπὸ τῆς **Ἑταιρείας τῶν νέων γλωσσῶν** εἰς μνήμην τοῦ Καλδεωνος, ὃν ὅμως ἐγὼ δὲν ἐθεώρουν, ὥς ἐκτάκτου θαυμασμοῦ ἄξιον. Ἀνεγνώσθη δ' ἐκεῖ ἡ βιογραφία τοῦ ποιητοῦ, διάφοροι μεταφράσεις ἐκ τῶν ἔργων του, καὶ ἀπηγγέλθη ὥραϊον περὶ αὐτοῦ ποίημα, συντεθὲν ὑπὸ τοῦ νέου Ehrlich, υἱοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας, τοῦ ποτὲ Καθηγητοῦ διατελέσαντος τοῦ Ἀριστείδου καὶ Αἰμυλίου. Τὰς ἀναγνώσεις δ' ἠκολούθησεν, ὥς πάντοτε ἐν Γερμανίᾳ, δεῖπνον.

Τῇ 19)31 Μαΐου ἐπεσκέφθην ἐν τῇ Ῥωσικῇ Πρεσβείᾳ, ὥς πάντοτε, ὅτε διὰ Βερολίνου διήρχετο, τὸν Πρ. Γορτσακόφ, καὶ εὔρον αὐτὸν λίαν καταβεβλημένον διὰ τὸν θάνατον τοῦ Αὐτοκράτορος, εἰς ὃν μοὶ εἶπεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιζήσῃ, καὶ προβλέπει τὸν ταχὺν θάνατόν του, ὅστις καὶ τῷ ὄντι ἐπῆλθε μετ' οὐ πολὺ.

Ἐν Ἰουνίῳ μηνὶ συνηντήθην ἐν Βερολίῳ μετὰ τοῦ κ. Schliemann, ὅστις, κομίσας, ἐδώρησεν εἰς τὸ γερμανικὸν Μουσεῖον τὰ πλεῖστα καὶ ἀξιολογώτερα τῶν ἐν Τρωάδι εὗρημάτων του, δι' ὃ ἡ σύζυγός του, ἥτις τὸν συνώδευε, μοὶ εἶπεν, ὅτι αὐτὴ ἐκλαυσεν ἀπαρामυθήτως. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ φιλαρχαίου Γερμανοῦ οὐδὲν εὔρον τὸ δυσεξήγητον. Ἐνθουσιῶν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα, εἶχεν ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας μετὰ τῶν ἀνεκτιμήτων θησαυρῶν τῆς ἡρωϊκῆς ἐποχῆς, οὓς ἀνεῦρε, καὶ προσέφερεν αὐτοὺς εἰς τὸ Δημόσιον, προσέτι πρόθυμος κηρυχθεὶς νὰ οἰκοδομήσῃ καὶ ἰδιαίτερον δι' αὐτοὺς Μουσεῖον, ἐπὶ μόνῃ τῇ ἀπαιτήσει τοῦ νὰ μείνῃ Διευθυντὴς αὐτοῦ ἐν ὅσῳ ἔζη. Οὐ μόνον ὅμως ἡ πρότασις αὐτοῦ δὲν ἐνεκρίθη, ἀλλὰ καὶ 40.000 δραχμῶν, ἃς ἔδωκε διὰ κατεδάφισιν τοῦ μεσαιωνικοῦ πύργου τῶν Προπυλαίων, δὲν ἐγένοντο δεκταί, ἐπὶ τῷ λόγῳ, δῆθεν, ὅτι κατεδολιεύθη τοὺς Τούρκους, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ τὰ χρήματα εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν, ἥτις καὶ ἐξετέλεσε τὴν ἐντολήν του. Κατ' ἀντί-

θεσιν δὲ τῆς πρὸς αὐτὸν διαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐν Ἀγγλίᾳ ἔλαχε πλείστων περιποιήσεων, ὅταν ἔφερε νὰ δείξῃ ἐκεῖ τὰ Τρωϊκὰ εὐρήματα, ἐν δὲ Γερμανίᾳ, ὅτε προσέφερεν αὐτά, καὶ διὰ παρασήμου Ταξιαρχῶν ἐτιμήθη, καὶ ἐπίτιμος πολίτης τοῦ Βερολίνου ἀνεγνωρίσθη.

Εἰς Σουηδίαν

Πρὸ πολλοῦ ἔτρεφον τὸν διακαῆ πόθον τοῦ νὰ ἐπανίδω τὴν ἐν Στοκχόλμῃ ἀδελφήν μου κόμισσαν Ῥόζεν, ἣν, τὸ τελευταῖον, ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἶχον μόνον ἀπαντήσῃ κατὰ τὰ 1868 ἐν Σπᾶ. Προσέτι δ' ἤθελον, ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, νὰ δώσω ὀλίγην ἀναψυχὴν εἰς τὰς θυγατέρας μου, φέρων αὐτὰς ἐκτὸς τοῦ Βερολίνου. Ἀπήλθομεν λοιπὸν τὴν Κυριακὴν, 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου), περὶ τὰς 10 τῆς πρωΐας, καὶ εἰς τὰς 3 μ. μ. ἀφίχθημεν εἰς τὴν παραλίαν Στραλσουνδην, ἀπέναντι τῆς νήσου Bügen, πόλιν ἰδίως περιεργον διὰ τινὰς ἀρχαίας αὐτῆς οἰκοδομὰς, μάλιστα τὸ Δημαρχεῖον, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς 17ης ἑκατονταετηρίδος, πολλὰ περιέχουσιν μεσαιωνικῆς τέχνης ἔργα. Γευματίσαντες δ' εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Löwe, καὶ εἰς τὰ περίχωρα περιδιαβάσαντες, ἐπέβημεν ἀτμοπλοίου τῇ 10 τὸ ἑσπέρας καὶ ἀνήχθημεν, κατὰ τὰς 2 1/2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἔχοντες οὐχὶ λείαν τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπομένως οὐχὶ ἥσυχον ὕπνον.

Τῇ δ' ἐπαύριον εἰς τὰς 7 ἐγεγυθίς, ἀνῆλθον εἰς τὸ κατάστρομα, καὶ ἐκεῖ, πρὸς ἑκπληξιν καὶ χαρὰν μου, εἶδον ἐρχόμενον πρὸς με καὶ τείνοντά μοι τὰς χεῖρας, Κύριον, ὃν εὐθὺς ἀνεγνώρισα ὡς τὸν ποτὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνάδελφόν μου, Πρόσβυν τῆς Σουηδίας κ. d' Ehrenhof, ἐπ' ἀδείᾳ ἐπανερχόμενον, μετὰ τῆς νεωτέρας θυγατρὸς του, εἰς Στοκχόλμην, ὅπου ἡ πρεσβυτέρα ἦν ἑγγαμος ὑπὸ τὸ ὄνομα κυρία Βαλλεμβέργ, καὶ ἀποκατεστημένη. Εἶχον δὲ γνωρίσῃ ἀμφοτέρας, ὡς παιδιά, ὅτε ἡμεθα γείτονες ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου.

Κατήχθημεν δὲ εἰς τὰς 11 3/4 εἰς Malmö, τὸν Σουηδικὸν λιμένα, καὶ ἐκεῖ, συμπρογευθέντες, ἀπήλθομεν διὰ τοῦ σιδηρο-